

Sygn. akt IV U 249/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku w Ś.

odwołania **W. Ś.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 22.05.2017 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi W. Ś. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18.10.2015 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę 4.045,00 zł (cztery tysiące czterdzieści pięć złotych), ponad już przyznany.

UZASADNIENIE

Powód W. Ś. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 maja 2017 roku dotyczącej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu podał, że nie zgada się z ustalonym przez ZUS uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10%.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 10% uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 18 października 2015 roku powód w czasie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 12 maja 2017 roku ustalono 10% uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 18 października 2015 roku.

Decyzją z dnia 22 maja 2017 roku przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 października 2015 roku w wysokości 8090 zł co odpowiada 10 % uszczerbkowi na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu;

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 15 %.

U powoda rozpoznano stan po spiralnym złamaniu trzonu przynasady i dostawowym nasady dalszej kości piszczelowej prawej leczonym operacyjnie stabilizacją gwoździem ryglowanym powikłanym ograniczeniem ruchomości stawu skokowego prawego i stawu kolanowego prawego oraz stan po skośnym złamaniu bliższej części kości strzałkowej prawej z nieznacznym przemieszczeniem odłamów. Deficyt sumaryczny ruchu wynosi 105 stopni co stanowi ok. 80%. Dla powoda, którego część zajęć zawodowych stanowi chodzenie po górach, ruch supinacji i pronacji w stawie skokowym jest jednakowo istotny jak ruch zginania podszwowej i grzbietowej stopy. Mając na uwadze obiektywnie potwierdzony deficyt ruchomości kolana prawego należy uznać, że odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe uzasadniają ustalenie 1% uszczerbku na zdrowiu przy uwzględnieniu określenia "itp" w tabeli uszczerbkowej.

Dowód: opinia biegłego z dnia 1 IX 2017r. k. 10-11

opinia uzupełniająca k. 25

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 18 października 2015 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego - chirurga oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 15%. Biegły wskazał w opinii, że u powoda rozpoznano stan po spiralnym złamaniu trzonu przynasady i dostawowym nasady dalszej kości piszczelowej prawej leczonym operacyjnie stabilizacją gwoździem ryglowanym powikłanym ograniczeniem ruchomości stawu skokowego prawego i stawu kolanowego prawego oraz stan po skośnym złamaniu bliższej części kości strzałkowej prawej z nieznacznym przemieszczeniem odłamów, zaś deficyt sumaryczny ruchu wynosi 105 stopni co stanowi ok. 80%. ustosunkowując się do zarzutów strony pozwanej biegły podkreślił, że dla powoda, którego część zajęć zawodowych stanowi chodzenie po górach, ruch supinacji i pronacji w stawie skokowym jest jednakowo istotny jak ruch zginania podszwowej i grzbietowej stopy oraz, że mając na uwadze obiektywnie potwierdzony deficyt

ruchomości kolana prawego należy uznać, że odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe uzasadnia ustalenie 1% uszczerbku na zdrowiu przy uwzględnieniu określenia "itp" w tabeli uszczerbkowej.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydane opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. W związku z powyższym oddalono wniosek ZUS o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego mając na uwadze, że opinia biegłego jest rzetelna i przekonywująca.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy z dnia 18 października 2015 roku doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając przyznane dotychczas powodowi odszkodowanie, jak również wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r., tj. 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji jak w sentencji wyroku.